

Monument voor de vrouw

Maak haar van takken waar
elke lente nieuwe knoppen aan
komen maak haar van het ruisen
van bedreigde bomen

maak haar van water van druppels
dauw van de ochtend die erin parelt
maak haar van licht van schaduw
die makkelijk langs de muren klimt

van vergeelde geschiedenisboeken
waarin zij ver te zoeken is knoop haar
uit rafels van keukenhanddoeken
klop haar op uit zakken vol dons

maar maak haar niet van brons
en als je haar daar toch uit giet
laat haar dan niet afkoelen
houd haar heet en stomend

maak haar niet van steen
en als je haar daar toch uit kapt
houw haar dan zo dat ze
er makkelijk uit kan breken

laat het monument het moment
om zich voortdurend te ontplooiën
om wanneer ze maar wil
aan haar maker te ontkomen

Maud Vanhauwaert
Het stad in mij
Das Mag, 2020